



Ryhmä: 1

FCI:n numero: 311
Hyväksytty: FCI 29.5.2015
Kennelliitto 1.12.2015

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

SAARLOOSWOLFHOND
(SAARLOOSWOLFHOND)
Alkuperämaa: Alankomaat

1/6



Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaréktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben



KÄYTTÖTARKOITUS: Saarlooswolfhondia ei ole jalostettu mitään erityistä käyttötarkoitusta varten. Sillä on ominaisuuksia, jotka tekevät siitä uskollisen, luotettavan kumppanin ja kotikoiran.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 1 lammas- ja karjakoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat)
Alaryhmä 1 lammaskoirat
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Leendert Saarloos (1884–1969) rakasti luontoa ja koiria. Hänen mielestään koirista oli kuitenkin tullut liian inhimillisiä, ja saksanpaimenkoirien harrastajana hän halusi jalostaa luonnolliset ominaisuudet takaisin rotuun saadakseen aikaan parempia käyttökoiria. Tätä tarkoitusta varten hän risteytti v. 1932 perinteistä preussilaista tyyppiä edustavan saksanpaimenkoirauroksen Gerard van der Fransenumin ja naarassusi Fleurin, joka puolestaan oli euroopansuden siperialaista kantaa. Risteytykset takaisin pentueen isään tuottivat kanta-koiriksi yksilöitä, joissa oli neljännes suden perimää, ja tätä seurannut kokeilu- ja karsintavaihe synnytti uuden rodun, ”eurooppalaisen susikoiran”. Valikoidut yksilöt toimivat hyvin sokeiden opaskoira, ja aluksi niiden katsottiinkin olevan soveliaita tähän tehtävään. Susiperimän lisääntyessä kuitenkin alkuperäisen esi-isän Gerardin hyvät käyttöominaisuudet katosivat vähitellen, ja kävi ilmeiseksi ettei uusi rotu soveltunut sen paremmin käyttö- kuin opaskoiraksikaan. Leendert Saarloosin jalostustyön tulos, ei niinkään käyttökoira vaan ominaisuuksiltaan lähellä luontoa oleva koira, tunnustettiin omaksi rodukseen vuonna 1975 ja nimettiin saarlooswolfhondiksi kehittäjänsä mukaan.

YLEISVAIKUTELMA: Vahvarakenteinen koira, jonka ulkonäkö (ruumiinrakenne, liikkeet ja karvapeite) muistuttaa sutta. Rakenteeltaan sopusuhtainen ja melko korkearaajainen vaikuttamatta silti hontelolta. Sukupuolileima on erittäin selvä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Säkikorkeuttaan pitempi. Kuono ja kallo ovat yhtä pitkät.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Eloisa ja erittäin energinen. Luonteeltaan itsetietoinen ja itsenäinen. Noudattaa ainoastaan omaa tahtoaan, ei alistu. Isännälleen äärimmäisen uskollinen ja luotettava, vieraita kohtaan pidättyväinen eikä hae kontaktia. Pidättyväisyys ja susimainen halu väistää outoja tilanteita ovat tyyppillisiä rotuominaisuuksia.

PÄÄ: Muistuttaa suden päätä, kooltaan suhteessa runkoon. Ylhäältä ja sivulta katsottuna kiilan muotoinen. Linja kuonosta hyvin kehittyneisiin poskikaariin on rodulle tyyppillinen. Tavoiteltu susimainen ulkonäkö muodostuu tästä linjasta ja oikeanmuotoisista, oikein sijoittuneista silmistä.

Kallo: Tasainen ja leveä. Liioiteltua leveyttä tulee varoa, sillä se vaikuttaa tyypilliseen kiilan muotoon. Niskakyhmy ja silmäkuopat eivät ole selvästi havaittavat. Kulmakaaret yhtyvät sulavasti kalloon.

Otsapenger: Otsan ja voimakkaan kuonon välissä on vähäinen otsapenger.

Kirsu: Hyvin pigmentoitunut.

Kuono: Sivulta katsoen ei liian syvä, hieman kiilamainen; ylhäältä nähtynä hieman kapeneva ja silmien alta kauniisti täyttynyt. Kuononselkä on suora. Liian järeä kuono-osa pilaa tyypillisen susimaisen päänmuodon.

Huulet: Tiiviisti sulkeutuvat.

Leuat / hampaat: Leuat ovat hyvin kehittyneet. Yläleuka ei saa vaikuttaa kalloon nähden karkealta. Alaleuka ei ole korostunut. Vahva ja täysihampainen leikkaava purenta, joka voi myös olla hyvin tiukka.

Silmät: Väritään keltaiset, mantelinmuotoiset, hieman vinoasentoiset; eivät ulkonevat eikä pyöreät. Tiiviit silmäluomet. Ilme on tarkkaavainen ja varautunut mutta ei pelokas. Silmät ovat rodun erityispiirre, ne korostavat toivottua susimaista vaikutelmaa ja ainoastaan vaaleat silmät antavat toivotunlaisen ilmeen. Silmien väri, muoto ja oikea sijainti ovat erittäin tärkeitä ominaisuuksia. Alkuperäinen keltainen väri tulee säilyttää, joskin vanhoilla koirilla silmät saattavat tummua. Taipumus ruskeaan väriin ei ole toivottava. Silmäkuopan tulee liittyä kalloon sulavasti: liian korostuneet silmäkuopat, kulmakaaret ja otsapenger ovat virhe.

Korvat: Keskikokoiset, tanakasti pystyssä, kolmiomaiset ja kärjestään pyörityneet. Korvan tyven ulkoreuna on silmien tasolla ja korvat ovat sisäpuolelta karvaiset. Ne ovat erittäin liikkuvaiset ja kuvastavat koiran mielialoja ja tunteita.

KAULA: Kuiva ja lihaksikas, liittyy hyvin sulavasti runkoon. Kaulanaluslinja kurkusta rintaan on yhtä sulava. Etenkin talvikarva voi muodostaa kauniin kauluksen. Kaulanahka on erittäin tiivis. Rauhallisessa ravissa pää ja kaula ovat lähes vaakasuorassa.

RUNKO:

Selkä: Suora ja vahva.

Lanne: Tiivis, lihaksikas, ei lyhyt eikä kapea.

Lantio: Leveä ja melko pitkä.

Rintakehä: Rintakehän sulava alalinja ulottuu korkeintaan kyynärpäiden tasolle. Rinta ja raajojen väli vaikuttavat edestä katsottuna kohtuullisen leveiltä. Liian voimakas rintakehä ei ole toivottava, sillä se pilaa tasaiselle ravaajalle tyypilliset, melko solakat ja hyvin susimaiset ääriiviivat. Kylkiluut hyvin kaartuvat mutta ei liioitellut.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on kiinteä ja hieman kohoava.

HÄNTÄ: Leveä, tuuheakarvainen, ulottuu vähintään kintereisiin. Vaikuttaa melko alas kiinnittyneeltä, mitä pieni painauma tyvessä vielä korostaa. Häntä on asennoltaan hieman kaartuva, joko sapelinmuotoinen tai lähes suora. Koiran innostuessa tai ravatessa häntä voi nousta hieman korkeammalle.

RAAJAT

ETURAAJAT

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat suorat ja lihaksikkaat. Luut ovat poikkileikkaukseltaan soikeat, eivät liian järeät. Runkoon verrattuna raajat vaikuttavat kevyehköiltä.

Lavat: Normaalipituiset.

Olkavarret: Lapojen mittaiset. Lavan ja olkavarren välinen kulmaus on normaali, ei liioiteltu.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset, kuitenkin vapaasti liikkuvat. Kylkiluiden kaarevuudesta sekä lavan ja olkavarren oikeasta asennosta johtuen eturaajat ovat kohtuullisen etäällä toisistaan.

Kyynärvarret: Suorat ja yhdensuuntaiset, hyvä luusto ja lihakset.

Ranteet: Vahva rannenivel.

Välikämmenet: Hieman viistot.

Etukäpälät: Ns. jäniksenkäpälät. Lihaksikkaat. Varpaat ovat hyvin kaartuvat ja päkiät voimakkaat. Koiran seistessä etukäpälät saavat olla hieman ulospäin kääntyneet.

TAKARAAJAT

Yleisvaikutelma: Lantio voi vaikuttaa todellista viistommalta alas kiinnittyneen hännän vuoksi, jota pieni painauma hännän tyvessä usein vielä korostaa. Takakulmaukset ovat tasapainossa etukulmausten kanssa. Oikein kulmautuneet polvet ja kinteret vaikuttavat hyvin paljon rodulle tyypillisiin keveisiin liikkeisiin, ja pienikin poikkeama oikeista kulmauksista estää tyypillisen liikunnan. Koiran seistessä lievä pihtikinttuisuus on sallittua.

Reidet: Normaalin pituiset ja levyiset, lihaksikkaat.

Polvet: Eivät liioitellusti kulmautuneet.

Sääret: Suunnilleen yhtä pitkät kuin reidet, lihaksikkaat.

Kinteret: Eivät liioitellusti kulmautuneet. Luut ja lihakset sallivat parhaan mahdollisen kinnernivelen ojentumisen.

Väliljalat: Keskipitkät ja koiran seistessä hieman viistot.

Takakäpälät: Hyvin kehittyneet ja selvästi kaareutuneet.

LIIKKEET: Saarlooswolfhond on tyypillinen väsymätön ravaaja, joka pystyy helposti liikkumaan pitkiä matkoja omalla vauhdillaan. Suden tavoin se väsy tuskin lainkaan normaalisti liikkueensa. Hyvin rodunomaisten kepeiden liikkeidensä johdosta se poikkeaa huomattavasti muista roduista.

Oikea liikuntatapa on erittäin riippuvainen rakenteen eri yksityiskohdista: etenkin oikein kulmautuneet raajat, vahvat rannenivelet ja hieman viistot väliljalat ovat oleellisen tärkeitä oikeanlaisen joustavan, vaivattoman liikunnan kannalta. Vapaasti ravaavan saarlooswolfhondin pää ja kaula ovat lähes vaakasuorassa, ja tässä asennossa silmien sijainti ja pään kiilamaisuus ovat erityisen tunnusomaiset. Väsymätömässä, rodulle tyypillisessä ravissa askel ei ole kovin pitkä eikä työntö kovin voimakas, jotta keveäaskelinen ja taloudellinen liikuntatapa säilyy.

KARVAPEITE

Karva: Kesäkarva poikkeaa selvästi talvikarvasta. Talvella koiralla on enemmän aluskarvaa, joka yhdessä peitinkarvojen kanssa muodostaa koko rungon peittävän, tuuhean karvapeitteen ja tunnusomaisen kauluksen. Kesällä koiralla on lähinnä vain peitinkarvaa. Syksyn ja talven lämpötilan vaihteluilla voi olla suuri vaikutus aluskarvaan, sitä tulee kuitenkin aina olla havaittavissa. On tärkeää, että vatsa, reisien sisäsiivu ja kivespussi ovat karvoittuneet.

Väri: Karvapeitteen värit ovat musta riistanväri vaaleasta tummasävyiseen, ns. sudenharmaa (karvan kärjet mustat) ja ruskea riistanväri vaaleasta tummansävyiseen, ns. metsänruskea (karvan kärjet ruskeat). Sudelle tyypillisesti rungon alapuoli, raajojen sisä- ja takasiivut, reiden takaosa ja hännän alapuoli ovat vaaleammat, väriltään vaaleasta kermanvärisestä valkoiseen. Sudenharmailla ja vaaleilla yksilöillä kirsun, silmäluomien, huulten ja kynsien pigmentin tulisi olla mustat, metsänruskeilla maksanruskeat.

Sekä sudenharmailla että metsänruskeilla yksilöillä on tummempaa karvaa raajojen ulkosivuilla, ja niillä tulisi olla myös ilmeikäs maski.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 65–75 cm
Nartut 60–70 cm.

Pienet poikkeamat ylöspäin ovat sallittuja.

VIIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen sekä sen vaikutukseen koiran hyvinvointiin ja terveyteen.

- Liian pyöreät, ulkonevat silmät.
- Korostuneet silmäkuopat, jolloin kulmakaaret eivät liity sulavasti kalloon; tähän liittyy usein voimakas otsapenger ja liian pyöreät silmät.
- Liian korkealle kiinnittyneet tai teräväkärkiset korvat.
- Liian haja-asentoiset korvat.
- Runko liian syvä tai liian lyhyt.
- Kiertynyt tai selän päälle nouseva häntä.
- Liian järeä luusto
- Hailakat värit; tumma mantteli.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus.
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.
- Puutteellinen rotutyypä
- Muu kuin rotumääritelmän sallima väryty.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.